

SOSIALURIN

Útgevari:
FØROYA JAVNAÐARFLOKKUR

Blaðstj.:
Villí Sørensen.

Box 76.

Prentsmiðjan á Meygsbreyt
TELF 1820

Fíggjarlóg uttan grundarlag

Undir viðgerðini av fíggjarlógini helt Erl. Patursson 'anga røðu, sum er prentað í 14. Sept. hósdag, in 10. apríl. Sumt av tí, ið har stendur, kann ein vera samdur við honum í, tí illa hevur landsstýrið í hesi ár røktað sítt starv. Men so segði Erlendur Patursson hesi orð:

»Og kanna vit eftir tollógini, so síggja vit, at hinir lægru inntøkubólkar fólksins bera uppá seg storstu byrðirnar í tí almenna húsarhaldinum. Tollurin vendir hin tunga endan niður eftir. Tað er sermerkt fyri inntøkupolitikk landsstýrisins, at meðan tollgjöldini í hesum árum hava verið hækkað bæði tær og tríggar ferðir, so hevur eingin broyting verið í skattastigunum.«

Er Erlendur Patursson forheringur, ella heldur hann teir, sum lesa 14. Sept. vera býttlingar, tá hann kann skriva slíkt? Tað er rætt, at lögmaður Kristian Djurhuus tríggar ferðir meðan Erl. Patursson hevur verið tingmaður, hevur sett fram uppskot um at hækka tollin á neyðsynjarvørnum (nú seinast á gummistývlum og gummiskóm), men allar tríggar ferðir hevur tjóðveldisflokkurin verið í parti við lögmanni og á tingi stemmað fyri tollógum Kr. Djurhuusar, sum nú knógva arbeiðs- og fiskimannin til jarðar. Hví tá tosa um tolllógir landsstýrisflokkanna, tá verunleikin er tann, at lögmaður ikki hevði torað at lagt byrðir á tann arbeiðandi stattin, um ikki Erlendur Patursson við monnum sínum á tingi hevði gingið saman við landsstýrisflokkanum. Sannleikin er tann, at dyggasti stuðul undir landsstýrisins fíggjarpolitikki er tjóðveldisflokkurin, henda veruleika kann Erlendur Patursson hvørki í talu ella skrift reingja.

?

**Heldur tú ikki
Sosialin**

TRYGGINGARSAMBANDIÐ

FØROYAR

Føroya Kríggstrygging telf. 1086 Føroya Sjóvátrygging ... telf. 1086
Føroya Brunatrygging telf. 1089 Føroya Vanlukkatrygging telf. 1721

Vit tryggja:

**Bátar - skip - vøru - hús - innbúgv - ferðagóðs
bilar o. a.**

Føroyingar eiga at tryggja
í landsins egnu trygging

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

Fleirtalið á tingi gongur ímóti fólksins interessum

Hvussu ofta og í hvussu mongum forum og málum, ið fleirtalið á Føroya lögtingi hevur gingið og gongur ímóti fólksins interessum er ógjøriligt at greiða frá í eini ella tveimum blaðgreinum. Tað koma vit aftur til so við og við. Á hesum sinni skulu vit einans nerta við mál, sum viðgjörð eru á tingi teir seinastu dagarnar, og sum sjónliga prógva, at g-manna interessurnar verða vardar á Føroya lögtingi, meðan hin fátæka fjöldin her á landi tapar í hundrað túsundatali av krónum árliga til g-menninar, sum fleirtalið á Føroya lögtingi verjir.

Fiskimenn fáa ov lítið fyri fiskin og rinda ov dýra útgerð og ov dýrar vørur heima, tí g-menn strúka avstað við vinninginum. — Blaðið 14. Sept. hevur av og á sagt, at danir fara við vinninginum; men blaðið sigur einki um, hvørjir hesir danir eru, og hvussu teir fáa høvi til at taka tann stóra vinningin. Sakin er tann, at øll sola og øll innflytan okkara er á privatum hondum. So stutt hevur tað privata initiativið friar ræsur at selja og at keypa nær sum helst og hvar sum helst. Ein skuldi tí trúð, at alt er í lagi sæð frá einum privatkapitalistiskum sjóðarmiði. Aðraleiðis tá tað eru javnaðarsum síggja, hvat tap føroyingar lida av tí, at tað føroyska privata initiativið ikki er kappingarfort við g-mannainitiativið — annaðhvørt so hesir g-menn eru føroyskir, danskir, norskir, svenskir, islendskir ella hvaðan teir so eru

ættaðir — teir eru allir líka — g-menn og skadiligrir fyri ta føroysku fjøldina.

Tað ið baðir her á landi, er trot uppá samanhald og samarbeiði. Hevði alt Føroya fólk kunnað skilt tað, at vit, sum eru so fáment, — einans 32 túsund fólk — ikki hava ráð at spjæða okkum hvørki viðv. salgi ella keypi. Tilik spjæðing er drepanið fyri tjóð okkara, tí harvið fáa útlendskir g-menn friar ræsur til at eyðræna okkum. Tað er hvørjum hugsandi menniskja greitt, at tað at keypa í smáum, ger vørurnar dýrar, og at keypa í stórum partium ger tær bilugar.

Eingin av okkara grossistum, sum spjæðir seg yvir nógvar vørugruppir, er forur fyri at keypa so stór kvantum, at hann kann fáa bilugar vørur, og hesin máttin — at keypa inn í smáum — ger tað, at forbrúkararnir koma at gjalda yvirprísir, ið kundu verið umgingnir, um vit høvdu eina landsinnkeypmiðstöð, annaðhvørt tað so vóru okkara keypmenn og heilsolumenn, sum gjördu ein samanslutning, ella ein cooperativ innflytingarmiðstöð — ella ein landshandil. Men einki av hesum vilja aðrir enn javnaðarmenn verða við til at seta á stovn, og tí »floera« g-menn og háar av føroyskum sveitta og stríði.

Hvussu leingi fer slitmanna-fjöldin at lata seg villleiða av umboðsmönnum fyri g-menn o. a. tilíkar.

J. H. Danbjørg.

Løgtingsins útvarpan

Nú hava fólk kring landið havt høvi til at lýða á okkara háttvirdu — fyrst tá landsstýrismálini vóru til viðgerðar, og so eisini tá fíggjarlógin var til framlogu.

Tað má ásannast, at hesar útvarpingar vóru neyðugar og av stórum áhuga fyri fjøldina. Men tíverri fær fólkið alt ov lítið av tílikum útvarpingum — og soleiðis kennir alt ov lítið til viðgerðirnar av teimum ymsku málunum, ið eru av størsta týdningi fyri samfelagið — og átti hetta ikki at verið so.

Men hví so er, er tó lætt at skilja. Tá ein nú situr og lýðir á røðurnar hjá teim konservativu á tingi og so kennir til ta støðu, sum samfelagið strembast í í dag, so kann ein og hvør ikki annað enn verða bílsin og kundi havt hug at skorið á tonn, tí vit liva avgjørt ikki í einum slíkum paradisi, su n tað altíð verður framhildið av stjórnsræðingunum. Tí tann beiski sannleiki er tann, at í okkara samfelag er eitt so stórt arbeiðsloysi sum nakrastaðni, meðan toll- og skattafláanin melur vitleyst. Tá so talað verður at toll- og skattafláanini, jú so verður sagt, at tá vit ynskja, at nógv verður yvirtikið, so mega vit eisini finna okkum í at gjalda dýrt. Men so má spyrjast, hvør hevur skulðina fyri yvirtøkuna av teim ymsku málunum? — Jú, júst teir flokkar, sum ikki tola at hoyra atfíningar at toll- og skattafláanini. T.d. hoyrir ein ofta lögmannin og hoyrði hann eisini í útvarpinum siga: Tá vit skulu yvirtaka nógv, so mega vit finna okkum í nógvum tolli og skatti. Hesi somu orð hevði Tr. Samuelsen seinri aftur á munn.

Slík orð aftra slíkir harrar seg ikki við at endurtaka ferð eftir ferð, hóast tað er teimum greitt, at sambandsflokkurin hevur verið við til at yvirtaka tey mál, ið eru yvirtikin.

Men tó royna tingmenn sambandsins at tváa hendur. Tað hevur leingi eydnast afturhaldinum at tala eitt og gera eitt annað, men tað fer helst ikki at eydnast longur, tí nú er fjöldin av fólkinum so úttervað av teirra stýrisslagi, at nú mega aðrir menn fáast til róðurs á okkara kollsigldu skútu — og tað er tessverri í allra evstu stund.

Tað er mangur maður víða um í Føroyum í dag, sum ógvast yvir toll- og skattaokið, lagt verður á tann fátæka arbeiðaran, sum illa hevur ráð at liva. Hetta okið fær ein og hvør høvi til at rysta av sær í vetur.

Lat okkum ikki longur liva í politiskum trongskygni, men síggja sannleikan í eyguni, sum hann veruliga er: at uttan fylking og menning av teirri sosialistisku rørslni verður ikki møðuleiki at liva eitt trygt og menniskjansligt liv.

Hetta ásannar eisini ein stórtur partur av tí víða heimi í dag.

Suðuroyingur.